Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Eu sunt Cel ce am întemeiat în cer şi pe pământ cuvântul. Mai înainte de a fi cerul şi pământul, Eu am întemeiat cuvântul, şi pe toate le-am făcut cu cuvântul. Numele Meu este Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

De ce zic Eu: *„amin“*? Zic *„amin“,* ca să fie pecete peste cuvântul rostit de Mine, pentru că nu poate fi desfiinţat cuvântul Meu. Cerul şi pământul nu pot desfiinţa cuvântul Meu. Dar cine este cel ce poate desfiinţa cuvântul Meu? Dacă Eu zic *„amin“* peste cuvântul rostit de Mine, este, oare, cel ce poate desfiinţa cuvântul Meu? Este. Este omul. Eu pe om l-am făcut nu numai cu cuvântul. L-am făcut şi cu mâna trupului Meu, căci trupul Meu era când l-am făcut pe om, şi după Mine M-am uitat când l-am făcut pe om. L-am făcut frumos ca şi pe Mine, căci scris este: *«Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul şi după asemănarea Sa».* Eu zic *„amin“* peste tot cuvântul Meu, iar omul strică împlinirea cuvântului Meu, dar cuvântul Meu rămâne, şi este, şi se aşează la judecată cu cel ce calcă peste el. Cuvântul omului şi fapta omului zic *„nu”* cuvântului Meu şi împlinirii lui.

Amin, amin rostesc din cer peste grădina cuvântului Meu, pe care Eu am întocmit-o dintru începutul cerului şi al pământului, ca să fie atunci şi acum, şi să însemne Alfa şi Omega, Dumnezeu la început şi la sfârşit, căci după cum am început pământul la început, tot aşa şi la sfârşit, tot de aici încep şi cu pământul cel nou, care iese din mare şi se înfăţişează înaintea Mea nou. Încet, încet, pământul cel nou se întinde şi iese din marea lumii, căci marea este lumea care a luat sub stăpânire pământul, precum întunericul cuprindea totul la începutul cel dintâi, căci scris este în Scripturi: *«Pământul era fără chip şi pustiu, şi întuneric era deasupra adâncului, iar Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor».*

Deschideţi cuvântului Meu, fiilor purtători de Dumnezeu între cer şi pământ, căci îngerii din cer nu lucrează peste pământ fără om, fără trup de om locaş al lucrului lui Dumnezeu săvârşit prin îngeri, după cum este scris: *«El face pe îngerii Săi duhuri, şi pe slugile Sale, pară de foc».* Fac din voi pară de foc peste pământ. Voi sunteţi focul cu care Eu, Domnul, pârjolesc pământul peste tot, căci lucrul vostru cu Mine este foc, şi cu el ajung de la o margine la alta a cerurilor şi lucrez cu cuvântul Meu cer nou şi pământ nou. Chiar dacă omul nu împlineşte legea cuvântului Meu, cuvântul Meu este, şi se numeşte judecător peste omul pentru care am rostit şi rostesc din veac şi până în veac cuvântul, căci lumea a fost şi este judecată de la început şi până la sfârşit prin cuvântul Meu cel dintre început şi sfârşit. Amin, amin, amin.

Vin la voi, fiilor din grădină, că am făcut din voi ochi şi urechi şi credinţă pentru venirea Mea. Învăţându-vă pe voi şi pe cei ce se dau Mie cu totul, învăţ pe orice om care voieşte să ia de la Mine pentru creştere duhovnicească. Totul este cu putinţă celui ce se dă Mie cu totul, căci Eu am înfiinţat cuvântul care spune: *«Mai mari decât cele din vremea Mea săvârşite vor face cei ce cred în Mine dându-se Mie cu totul»*; cu totul, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos, şi pot totul numai în cei ce se dau Mie cu totul. Dar ce va să zică acest cuvânt al Meu? O, fiilor iubiţi, cel iubit de Dumnezeu este cel ce se dă Mie cu totul. Cel iubit este cel ce începe pentru Mine şi sfârşeşte pentru Mine. Cine începe să fie al Meu cu fapta vieţii lui şi nu continuă şi nu ajunge până la capătul lucrului Meu, acela nu începe bine şi nu este hotărât, şi se întoarce de la Mine la el şi rămâne pentru el, şi pe Mine Mă lasă.

O, fiilor, învăţătura Mea pentru cei mântuiţi, cuprinde în ea puţini oameni, căci cei mântuiţi sunt cei ce trăiesc pentru Mine până la venirea Mea. Nu pricepe omul ce este fapta mântuirii lui

şi a veşniciei lui. Nu se dă omul Mie cu totul, şi se opreşte şi pentru el, dar el, omul, nu ştie ce vrea când face aşa ceva, şi omul este ca albina care moare după ce strânge alergând. Cel ce strânge este orbit de pofta lui, nu de pofta Mea. Dar tu, copil dăruit lui Dumnezeu, stai numai întru Mine dacă te-ai dat Mie şi lucrului Meu ca să fii în numărul celor mântuiţi, că mântuirea este acum, nu este mâine; este în fiecare clipă, nu pe sărite. Te învăţ să fii pentru Mine cu totul. Te învăţ să iei învăţătura Mea pentru cei mântuiţi. Te învăţ mereu pe tine, cel ce te-ai dat Mie pentru ziua venirii Mele la tine. Te învăţ să fii venirea Mea şi să lucrezi lucrul Meu.

Fiilor din grădină, învăţaţi bine pe cei ce s-au dat Mie şi vouă pentru Mine spre mântuirea lor. Omul cel proaspăt născut din nou, are mult de învăţat, adică mereu, adică până la venirea Mea, ca să-l găsesc ucenic supus mântuirii şi lucrului venirii Mele. Tot omul trudeşte, dar pentru el. Voi însă învăţaţi deosebit pe cei ce au dat de la ei crucea lor şi au luat-o pe a Mea, pe cei ce au dat din ei viaţa lor şi au luat-o pe a Mea, căci cel ce nu moare nu învie, după cum este scris că *«sământa, până nu moare, nu dă altă sământă, nu dă viaţă din ea până ea nu moare mai întâi»*. Cel care vine la Mine trebuie să înceapă murind, şi să Mă învieze pe Mine în el, după cum Ioan, botezătorul Meu, a spus: *«Eu trebuie să scad, şi Domnul trebuie să crească»*.

Dar va auzi omul cuvântul Meu cel de peste voi şi se va mira şi va păcătui prin judecată nedreaptă, că se va uita la voi şi nu va înţelege fapta cuvântului Meu. Nu sunt nedrept, dar sunt ceresc, şi cereşte vorbesc, omule, căci una e să ai pentru Mine, şi alta e să ai pentru tine. Una e să fii al Meu, şi alta e să fii al tău. Când îţi faci pentru tine, eşti al tău şi se cunoaşte pentru cine eşti şi pentru cine faci. Când eşti al tău, nu-ţi cauţi mântuirea, ci vremelnicia, care piere. Când îţi faci pentru tine ce este al Meu, atunci îţi cauţi mântuirea şi veşnicia, care nu piere. Mare lucru este să lucreze creştinul pe cele înghiţite de veşnicie odată cu făcutul lor.

Omului nu-i place să înţeleagă, şi de aceea se face surd la învăţătura Mea pentru cei mântuiţi, dar voi, fiilor, voi şi cei alăturaţi vouă pentru mântuire şi pentru lucrul Meu cu voi în zilele acestea de venire a Mea, voi nu vă îndoiţi pentru truda Mea cu voi şi peste voi, că Eu v-am spus că fac totul nou, fac lucru sfânt. V-am sfinţit numele şi viaţa şi fapta mâinilor voastre şi fac prin voi lucruri sfinte, căci cel sfânt lucrează sfânt, şi orice lucru făcut de cei sfinţi este lucru pentru Mine, nu pentru ei. V-am sfinţit numele şi viaţa şi fapta şi v-am numit Ierusalim nou, popor nou, cetate de sfinţi, cetăţenie cerească pe pământ, cer nou şi pământ nou, că de şapte veacuri aştept să vină pe pământ împărăţia Mea cu oamenii. Fiţi oameni noi zi şi noapte, fiţi venirea Mea şi împărăţia Mea în toată clipa, şi lumina voastră nu se va stinge în veci. Amin, amin, amin. Dar lumina omului se va stinge curând, curând. Fapta şi tot lucrul omului se vor clătina curând, curând, şi atunci va fi vremea când omul îşi va vedea risipită truda, căci omul şi-a făcut lui, nu Mie, şi nici un om n-a făcut ca iconomul cel necredincios, a cărui pildă Eu am scris-o în Scripturi. El şi-a agonisit prieteni prin bogăţiile necinstite, ca atunci când ele se sfârşesc, să-l primească pe el în corturile cele veşnice. Cine nu este credincios în bogăţiile nedrepte, nu le va avea pe cele adevărate. Cine nu este credincios în cele străine, cine, oare, îi va da ce este al lui? Tot omul îşi adună sieşi comori şi se bucură de ele, dar pentru Mine nu-şi face ca să aibă. Dar vouă vă zic: nu fiţi apăsaţi, fiilor! Viaţa este mai mult decât hrana, şi trupul decât haina. Daţi grija din inimioare, că inimioarele voastre au de purtat în ele lucrul cel ceresc pentru venirea Mea. Nu vă lăsaţi apăsaţi de griji. Tatăl a binevoit să vă dea vouă împărăţia, şi o aveţi. Amin.

Cel ce e stăpân pe sine, acela este palat al Domnului, palat cu bogăţii cereşti. Eu le-am mai spus odată bogaţilor, şi le mai spun şi azi că zadarnic strâng ei. Omul e trecător, că pentru asta trudeşte. Dacă ar trudi pentru Mine, n-ar mai trece omul, dar el nu are timp să se gândească la taina aceasta. Omul se trudeşte pentru cele ce trec odată cu el, şi nu se trudeşte pentru cele ce se adună în cer. Eu le-am mai spus odată bogaţilor, şi le mai spun şi azi: voi, bogaţilor, vindeţi averile voastre şi daţi-le în binefaceri pentru Dumnezeu şi pentru lucrul cerului nou şi al pământului nou, care vor dăinui. Faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară nesecată în ceruri, căci pungile voastre sunt sparte. Faceţi-vă palate în ceruri, unde furul nu se apropie şi

molia nu strică, fiindcă unde este comoara voastră, acolo fi-va şi inima voastră, şi în starea în care vă voi găsi, aşa veţi fi judecaţi, căci tot lucrul omului cel fără Dumnezeu se va clătina curând, curând. Amin. Zic *„Amin“,* ca să fie pecete pentru cuvântul rostit de Mine şi să nu fie desfiinţat. Dar este, oare, cel ce poate desfiinţa cuvântul Meu? Este. Este omul; omul care trăieşte pentru sine; dar cuvântul Meu rămâne rostit, şi este, şi stă la judecată cu cel ce calcă peste el, căci omul trăieşte pentru el şi pentru cei ieşiţi din el, ca să fie ai lui, şi nu ai Mei, precum nici el nu este al Meu. Când lui Avraam i-am cerut Mie pe cel ieşit din el, Avraam a împlinit cuvântul Meu, iar Eu i l-am dat înapoi pe cel ieşit din el şi i-am făgăduit din el neam veşnic şi mare şi mult ca stelele cerului, neamul creştinilor, neamul lui Hristos, neam care a trăit şi trăieşte pe pământ în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Omule de pe pământ, trăieşti tu zilele tale în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh? Şi dacă Îmi răspunzi cu *„Da“*, ai tu casă în cer? Ai tu avere în cer? Ai tu prieteni în cer ca să-ţi deschidă şi să intri la adăpost în ziua când se va clătina cerul şi pământul? Ţi-am dat cheile împărăţiei cerurilor. Le-ai folosit, omule? Tu Îmi vei spune *„Da“*, Îmi vei spune că Mi-ai dat când Eu n-am avut. Îţi spun şi Eu câte ţi-am dat înapoi pentru ce Mi-ai dat. Ţi-am dat îndoit, ţi-am dat înmiit. Ţi-am dat ploaie, ţi-am dat soare, ţi-am dat lumină, ţi-am dat aer, ţi-am dat sare, ţi-am dat pâine, ţi-am dat umbră şi răcoare, ţi-am dat dulceaţă, ţi-am dat zile, ţi-am dat sănătate, ţi-am dat vindecare, ţi-am dat bucurie, ţi-am dat putere, ţi-am dat iertare pentru toate ranele pe care Mi le-ai făcut prin păcatele tale pe care Mi le-ai adus şi Mi le aduci mereu înainte ca recunoştinţă pentru tot ce ţi-am dat şi îţi dau Eu. Dar tu trăieşti pentru tine, nu pentru Mine, căci cel ce trăieşte pentru Mine nu trăieşte pe sărite, ci mereu trăieşte şi învaţă învăţătura Mea pentru cei mântuiţi.

Omule despărţit de Mine, am murit, şi pentru om am murit atunci când am murit. Am fost Dumnezeu, şi tot am murit. Am murit ca să mori şi tu, ca să faci şi tu ce fac Eu, şi ca să înviezi şi tu cum am înviat Eu. Îţi voi cere socoteală, omule, că de aceea M-a trimis Tatăl din nou pe pământ; M-a trimis să-ţi arăt cuvintele tale şi faptele tale, care te vor mântui sau te vor osândi. Ţi-ai făcut rost de pedeapsă pentru viaţa pe care ai avut-o pentru tine. Eu am zis s-o trăieşti pentru Mine, şi tu te-ai făcut surd pentru cele ce ţi-am cerut. Vine împărăţia Mea peste pământ şi te prinde din urmă şi nu te găseşte trecut în Cartea Vieţii, că nu te-ai scris în ea cu mântuirea ta. Eu sunt mântuirea ta, şi tu nu M-ai trăit, omule. Cartea Mea de azi este venirea Mea la tine ca să te scol pentru Mine şi pentru trâmbiţarea Mea peste tot omul, căci am lucrare coborâtă din cer pe pământ, ca să ruşinez cu ea toată fapta omului cel ce a trăit fără Mine pe pământ.

Vin mereu cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc calea arătării trupului Meu cel înălţat la Tatăl după învierea Mea dintre cei morţi. Tot omul Îmi pregăteşte calea venirii Mele şi nu vrea să ştie cum voi veni, dar el Îmi pregăteşte venirea. Cei răi Îmi pregătesc venirea ca să-i curăţ de jegul fărădelegilor lor cu care Mi-au îngreuiat pământul de sub ei. Cei sfinţi Îmi grăbesc venirea ca să iau de pe ei apăsarea timpului şi să le dau plata răbdării sfinte, fiindcă între răbdări este răbdarea sfântă, care se plăteşte cu cer nou şi cu pământ nou. Amin.

Tot lucrul se lămureşte în foc, căci *«Domnul face din îngerii Săi duhuri, şi din slugile Sale, pară de foc».* Fac din voi pară de foc peste pământ, fiilor din grădina cuvântului Meu. Lucrul vostru cu Mine este foc. Lucrul Meu cu voi este foc curăţitor. Cuvântul Meu cel coborât din cer până la voi, foc este. Cuvântul vostru cel ieşit prin Mine din gura voastră, este foc şi adevăr, că am făcut din voi slujitori pentru împlinirea cuvântului Meu peste pământ. Amin. Las la voi învăţătură pentru toţi cei care s-au dat Mie ca să fie apoi cu voi în lucrul Meu. Învăţaţi-i mereu, învăţaţi-i să nu fie lacomi, să nu fie singuri în gând şi în cuvânt şi în faptă. Învăţaţi-i să nu fie pofticioşi, căci pofta este faptă care-l ruşinează pe om. Învăţaţi-i să nu-şi agonisească singuri, fără Mine şi fără voi. Învăţaţi-i să nu aibă nimic decât ce le dau Eu şi voi, şi să nu-şi ia singuri de la Mine şi de la voi, ca să nu fie pedeapsă pentru faptă, ci să fie binecuvântare pentru supunere, căci varga este pentru cel nebun. Învăţaţi-i pe cei ce vin să se dăruiască Mie. Învăţaţi-i ce este dăruirea omului care se dăruieşte pe sine lui Dumnezeu. Vreau să Mă uit la ei cu plăcere

cerească. Plăcerea cerească trage la cei cereşti. Vreau să nu vă apese, vreau să nu vă supere, vreau să nu vă îngreuieze lucrul vostru cu Mine, ci mai degrabă să vă sprijine cu frăţească iubire, cu nefăţarnică dăruire, că lucrul cel pentru venirea Mea e greu de tot, fiindcă n-am ajutor de pe pământ, iar voi sunteţi pe pământ, fiilor. Am spus vouă pildă din cer despre sfântul care avea ucenici în vremea lui pe pământ şi care se ocupa de ucenicii lui îndeaproape căutându-le la gânduri, la fapte, la iubire, la lepădarea de sine a ucenicilor. Vreau de la voi să faceţi rod viu din cei adăugaţi grijilor voastre, că am nevoie de fii vii, măi copilaşi roditori de suflete vii.

Eu am grijă de toţi fiii care s-au dăruit Mie cu totul, şi cu greu am grijă, că omul de pe pământ a pus mâna pe bani şi a băgat totul sub stăpânirea banului. Banul este împăratul lumii, iar lumea s-a întărit pe pământ, şi Eu Mă rog la lume pentru un colţ de pământ în care să Mă odihnesc cu lucrul Meu, pentru un colţ de libertate sfântă, pentru o bucată de lemn sau de piatră sau de pâine sau de viaţă. Dar voi învăţaţi-i sărăcia pe cei ce s-au dat Mie cu totul, şi dacă au, să dea de la ei ce au, şi să aibă de la Mine pâinică şi apică şi hăinică şi acoperiş, căci Eu, Domnul, trudesc prin voi, prin lucrul mâinilor voastre, lucru sfânt pe care-l dau ca să cumpăr de la om milă pentru lucrarea cea cerească a venirii Mele.

Fericit este omul pe care-l va găsi venirea Mea lucrând şi sprijinind truda voastră cea pentru Mine. Eu voiesc să întind cortul împărăţiei Mele, ca să am locaşuri multe pentru tot omul pe care-l voi găsi agonisindu-şi în cer locaş. În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri, după fiecare slujbă închinată cerului pe pământ, dar voi fiţi locaşul Meu, ca să am venire pe pământ, fiilor, şi să vă învăţ viaţa cea întru venirea Mea, căci venirea Mea este acolo unde sunt Eu cu voi, după cum este scris: *«Acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi, după cum v-am pregătit Eu sălaş».*

Vă spun vouă, fiilor; vouă şi celor ce s-au dat Mie cu totul: nu căutaţi să vă faceţi loc lângă Dumnezeu, ci căutaţi să-I faceţi loc lui Dumnezeu lângă voi şi în voi, căci împărăţia cerurilor va fi pe pământ. Amin, amin, amin. Şi va fi cer nou şi pământ nou, după cum Eu, Domnul, am făgăduit, iar între cer şi pământ, omul drept, omul sfânt, poporul sfinţilor Mei, ţara Mea pe pământ ca şi în cer, căci cerul va fi pe pământ, iar cortul cerului va fi sus şi va acoperi poporul sfinţilor. Daţi Domnului popor sfânt, fiilor lucrători cu cerul pe pământ. Eu sunt Învăţătorul, iar voi, lucrătorii învăţăturii Mele. Sculaţi-vă şi lucraţi mereu, căci voi, ca şi sfinţii care aşteaptă ridicarea trupurilor lor, nu trebuie să dormiţi, ci trebuie să lucraţi popor sfânt, pentru ca să întâmpine învierea morţilor şi viaţa veacului ce vine. Amin.

Mă ridic în picioare din zi în zi tot mai mult, şi umilesc pe toţi cei ce încă vă mai împung pe voi, ca să vă fac cale cu veacul cel nou peste pământ. Mă scol în puterea Mea cea nebiruită, şi Îmi fac loc cu voi, ca să plătesc celor ce Mă iubesc pe Mine şi pe voi, şi care adună cu Mine şi nu risipesc în plăceri. Mă scol ca să plătesc şi celor ce vă asupresc şi vă nedreptăţesc şi vă strâmtorează pe voi pentru că sunteţi ai Mei şi nu ai lor. Dar voi iertaţi, că spre aceasta aţi fost chemaţi, şi fiţi oglinda Mea, fiilor.

Din nou vă spun: învăţaţi învăţătura Mea peste cei mântuiţi, peste cei ce au scăpat de rătăcirea cea de pe pământ. Deosebiţi la dreapta voastră pe cei scăpaţi şi îndemnaţi-i în desăvârşită ordine sufletească şi trupească şi frăţească şi duhovnicească, iar pe cei încă încurcaţi sfătuiţi-i cu milă şi ţineţi-i în stânga, căci dreapta este dreapta, şi stânga este stânga, şi fiecare mână îşi are pe ai ei, după cum şi Eu lucrez. Aveţi grijă, că venirea Mea nu vine peste amestecare, iar voi nu vă ruşinaţi de faţa omului, ci ascultaţi-Mă pe Mine ca să am cale de venire, fiilor. Cel ce nu are putere pentru lepădare de sine, acela este slab. Să nu-şi ia singur unul ca acela când este vorba de cele de la Mine, şi nici să nu dea cele de la Mine, că este slab, iar lucrul Meu este tare şi este întreg. Eu sunt Cel bogat în har, nu în cele pământeşti. Tot aşa să fie şi cel ce voieşte să se adăpostească de arşiţă sub viţa Mea, sub învăţătura Mea. Amin.

Fiilor, este mult de lucrat şi de orânduit. Trebuie bogăţie de înţelepciune şi de har peste cei dăruiţi Mie cu totul. Trebuie sfială de la ei la Mine, de la ei la voi. Trebuie sfială sfântă, trebuie evlavie sfântă, care să-Mi facă Mie bine, nu lor. Trebuie smerenie fiecare pentru celălalt, şi

trebuie cârmă sănătoasă în toată vremea, care să vă dea vouă socoteală pentru tot lucrul, iar voi să-Mi daţi Mie, să puneţi înaintea Mea pricinile lui Israel, poporul Meu cel nou, modelul Meu cel nou, omul cel după chipul şi asemănarea Mea.

Astăzi este sărbătoare şi post. Este scris peste biserica Mea pomenirea lui Maria Egipteanca. Ea a fost sărbătoarea Mea pe pământ, şi a trăit mai presus de firea cea omenească, până ce s-a suit la cer, la sfinţii din cer. Ea a fost minune care a minunat pe îngeri, că am spus că cei ce vor crede Mie dându-se Mie cu totul, aceia vor lucra lucruri şi mai mari ca acelea ce s-au făcut prin Mine la credinţa celor credincioşi care M-au văzut pe Mine cu trupul pe pământ. Maria Egipteanca nu M-a văzut pe Mine trup pe pământ, dar a crezut fără să vadă şi a putut mai mult ca toţi cei de până la ea credincioşi. Ea n-a avut nici un sprijin de pe pământ, ci numai din cer, căci făcuse din ea locaş al cerului cel de sus, şi iată, credinţa celor credincioşi face faptă pe Dumnezeu în ei.

Fiilor, râvniţi la faptele credinţei sfinţilor care s-au făcut pe pământ cer pentru Dumnezeu. Fiilor, râvniţi la sărăcia cea pământească şi la bogăţia cea cerească pe care le-a dobândit Maria Egipteanca după ce s-a dat Mie cu totul. Mare har şi mare dar este preoţia, dar mai mare har şi dar este sfinţenia din om, fără de care nimeni nu poate vedea pe Dumnezeu. Smerenia înalţă pe om deasupra trupului său mai mult decât iubirea de Dumnezeu, căci cel smerit este cumpătat şi înţelept şi mulţumit prin smerenie, şi unul ca acela nu cade din har, căci este umilit, iar cel umilit se înalţă de pe pământ spre cer.

Nu ştiu cum să-l mai învăţ pe cel iubit de Mine ca să-Mi fac loc în el cu lucrarea harului Meu. Nu ştiu cum să-i mai vorbesc celui iubit ca să izvorască din el umilinţă înaintea Mea şi în mijlocul bisericii Mele, spre pildă frăţească şi spre armonie folositoare Mie, ca să am crucea uşoară între cer şi pământ, ca să fiţi voi uşuraţi de apăsări, fiilor din grădina Mea, fiilor care staţi sub greutatea lucrului împlinirii cuvântului Meu şi al venirii Mele cu cele veşnice peste pământ. Nu vă descurajaţi. Puţin, puţin, şi va fi uşor apoi. Puţin, puţin, fiilor îngreuiaţi de grijile Mele. Eu văd cât vă este de greu, căci sunteţi în trup, şi e greu, dar Eu sunt sub greul vostru cu Mine şi salt pe umerii Mei greul vostru când vă văd doborâţi, şi dau peste voi îngeri întăritori şi purtători de grijă, şi trezesc pe pământ oameni pentru sprijinul lucrului Meu. Din nou rostesc şi înnoiesc cuvântul şi ridic pentru Mine şi pentru voi ajutor de pe pământ. Amin, amin, amin. Ridic pe Simon Cireneanul, şi Eu îi voi plăti lui, căci crucea Mea e grea şi multă, iar voi sunteţi mici pe pământ, şi sunteţi slabi, pentru ca să Mă pot Eu desăvârşi în voi şi prin voi peste pământ cu venirea Mea. Cei mari şi cei tari nu au timp, nu au iubire pentru sfinţenia Mea în ei, dar voi sunteţi mici şi slabi, iar Eu Mă slăvesc în voi cu slava cuvântului Meu. Amin.

Eu sunt Cel ce am întocmit în cer şi pe pământ cuvântul prin care le-am făcut pe toate câte sunt văzute şi nevăzute de om. Numele Meu este Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin, amin, amin. Eu sunt Dumnezeu deopotrivă în cer şi pe pământ, şi îi numesc cu numele Meu pe toţi cei care ştiu ce este credinţa în Dumnezeu şi fapta credinţei şi învăţătura Mea peste cei mântuiţi. Amin, amin, amin.

15/28-03-1999